

VÅRE VIRKELIGE FIENDER

Tyskerne sier at befolkningen i Finnmark flykter i redsel for russerne. Sannheten er at tyskerne jager dem foran seg under sitt tilbaketog, og at de norske som har klart å unngå tvangssevakueringen selvfølgelig lojalt samarbeider med våre allierte under befrielsen av norsk territorium.

Tyskerne sier at russerne herjer og ødelegger landet. Sannheten er at det er tyskerne som brenner den norske bebyggelse og de norske forsyningslagre bak sine linjer, til tross for at vinteren har satt inn og det ikke finnes transportmidler for sivilt behov.

Tyskerne sier at russerne terroriserer og myrder den norske befolkning. Sannheten er at tyskerne i 4 1/2 år har øvet terror og gisselmord i Norge, slavebundet folket og plyndret det til skinnen, mens de redselshistorier de sprer om russernes opptreden i Kirkenes bærer et så tydelig preg av å være ferdiglagde propagandaløgne av standard-modell at ikke noe tenkende menneske kan ta dem alvorlig.

Tyskerne sier at den norske regjering ved avtalen med Russland i mai i år solgte Nord-Norge til russerne. Sannheten er av quislingene har forsøkt å selge landet til tyskerne (uten en gang å få skikkelig betaling, stakkar!), mens vår avtale med russerne garanterer Norges fulle suverenitet og integritet, sikrer utøvelsen av norsk sivil myndighet i de befrieede strøk som skal administreres etter norsk lov, og har klare bestemmelser om samarbeidet mellom norske og russiske autoriteter. En delegasjon fra regjeringen vil i nærmeste framtid komme til Finnmark for å varetta norske interesser.

Tyskerne sier at russerne har til hensikt å ta Nord-Norge og beholde det. Sannheten er at tyskerne har tatt hele Norge og ganske tydelig hadde innrettet seg på å beholde det for all framtid, mens det aldri, hverken under tsaristisk eller kommunistisk styre i Russland har vært noen konflikt mellom Norge og dette land. Russerne har heller ikke under denne krig på noe punkt reist krav om avståelse av land som ikke er gammelt russisk territorium og selv ikke innenfor denne begrensning har de forlangt tilnærmedesvis alt, bare det som nasjonalitetsforholdene (f.eks. i Polen og Besarabia) eller vitale strategiske hensyn (f.eks. i Baltikum og Finland) gir tungtvæsende grunner for å innlemme i Russland.

Slik kan man ta punkt for punkt og jævise at tyskernes påstander strider mot de faktiske forhold. Det er ikke noe nytt. Vi har jo visst at slik har det vært med nazistene hele tiden. Hvorfor skulle det være noen grunn til å tro at de nå plutselig var begynt å snakke sant? Hele tyskernes ruspropaganda er en utløper av den omfattende, hysteriske redselsagittasjon mot bolsjevikkfaren som de satte i gang Europa over for å skaffe seg tilslutning til sitt felttog i øst, og som nå - da dette har slått fullstendig feil - vesentlig har til hensikt å skremme det tyske folk til en siste desperat innsats i en håpløs kamp, ikke for Europa, ikke en gang for Tyskland, men for de dømte nazistiske ledere.

Det er en plump og primitiv metode, som kanskje kan gi resultater blant de tyske masser, som aldri har lært å tenke en selvstendig tanke, men som vil falle maktesløs til jorden i Norge - selv om den til dels kan støtte seg på tradisjonene fra endel ubalanserte og monomane personers anti-russiske propaganda i gamle dager.

For oss er de russiske seire i nord et bud om at frigjøringen av vårt land fra det tyske åk endelig står for døren, og det vi frykter er ikke våre allierte russerne, men våre fiender tyskerne og det djævelskap de ennå kan nå å sette i verk i krigens siste desperate fase. Deres tiltak mot befolkningen i Finnmark og norsk eiendom der oppe versler om litt av hvert.

UKEOVERSIKT

Det store dobbeltslag i Zeeland og Brabant er endt med en avgjørende seier for de britiske styrker. Ved Scheidemanningen er de siste tyske avdelinger drevet sammen på meget snævre områder, og det er antagelig bare et spørsmål om dager når innseilingen til Antwerpen er helt rensket. Når denne havn, hvis losseinnretninger er uskadd, igjen er klar for trafikk, har de vestallierte vunnet sin største seier siden gjennombruddet i Frankrike. Det er nemlig ganske tydelig at det er tilførselsvansker som i første rekke har sinket framrykningen i vest, da de allierte har hatt for få og for små havner til disposisjon og et angrap mot en 6.800 km lang befestet linje krever enorme mengder materiell. Antwerpen, som i fredstid ble anløpet av over 12.000 skip årlig og har glimrende jernbane-, kanal- og veiforbindelser til såvel det øvrige Belgia som Frankrike og Holland, vil helt kunne endre situasjonen.

Også i Brabant har den tyske motstand i siste uke brutt sammen for de britiske hammerslag langs en front som kan betegnes med navnene Bergen og Zoom, Breda, Tilburg og Hertogenbosch. I hele denne fronts bredde er de tyske stillinger rent overende og truppene er i uorden kastet tilbake mot Maas. Tyskerne er i ferd med å trekke seg over elva, men det er meget som tyder på at de ikke kommer til å søke å holde Maaslinjen heller gjennom lengere tid, men vil falle tilbake på Maas, kanskje anlog på Lek - først og fremst fordi den britiske kile fram til Nijmegen betegner en konstant flanketrussel for styrkene i Vest-Holland sør for Lek.

Den allierte flyoffensiv mot Tyskland fortsetter ubønnhørlig med 1.000-flyangrep så å si hver dag og hver natt, fortrinnsvis mot mål i Rhin-egnen, Köln, som måtte ta i mot 9.000 tonn bomber på fire døgn, og er praktisk telt utslettet, viser styrken av dette press, som ikke står tilbake for det trykk som utøves ved frontene, og som ikke kan unnlata å føre til resultater.

På østfronten er det bare forholdsvis mindre forskyvninger å notere i siste uke. Den tyske motstand i Øst-Fraussen er tiltatt betydelig i styrke, men det er et stort spørsmål hvor lange reservene av såvel menneskap som materiell vil tillate en så hensynsløs innsats som den ved brennpunktene Gumbinnen og Goldap. Det har utviklet seg et oppslutningslag av voldige dimensjoner, og det er neppe tvilsomt at det er russerne og ikke tyskerne som i lengden vil kunne tåle påkjenningen av det. På de øvrige europeiske fronter, i Rutenia, Ungarn, på Balkan og i Italia er det hele veien jevn framgang for de allierte, med delvis ganske betydelige framstøt, men uten at frontbildet har gjennomgått noen inngripende forandring.

Utviklingen i nord har passert en viktig milepæl, idet de første norske distrikter er befrikk med russernes erobring av Kirkenes og strøkene omkring, bl.a. tre viktige flyplasser. Tyskerne fortsetter sine hensynsløse ødeleggelser av norske byer og bygder og driver sivilbefolkningen foran seg. Det hele foregår i slike former at man må frykte for en katastrofal utvikling nå på vintertid.

Den amerikanske sjøseier ved Filippinene er en av de viktigste begivenheter hittil under kampene i Stillehavet. Den japanske flåte som tross sin underlegenhet hele tiden har vært en betydelig strategisk faktor i disse farvann og har bundet store amerikanske sjø- og luftstyrker, er tiltøyd et avgjørende nederlag. Særlig har det gått sterkt ut over slagskipstyrken og de øvrige artilleriskip; man regner at bortimot halvparten av fartøyene enten er sunket eller så alvorlig skadet at de er satt ut av spill for mange måneder. Dette resultat vil ikke bare trygge de amerikanske forbindelseslinjer til invasionsstyrkene på Filippinene, som gjør gode framskritt, men vil også gi amerikanerne sterkt øket bevegelsesfrihet ellers i Stillehavet, ja, det kan komme til å bli en avgjørende faktor i det kommende slag om selve Japan, da japanernes nybygningskapasitet ikke tilnærmedesvis vil tillate dem å erstatte tapene.

PRESSEKLIPP

Japans flåte nylig en avgjørende seier ved Formosa over den 3. amerikanske flåte, som etter voldsomme tap ble drevet på flukt. I den anledning mottok admiral Mizuno melding at han fra trossbefalning admiral Halsey har fått meddelelse om at 3. flåte på reiseres mot fienden etter at alle de krigsskip som ble nærket av Japans radioer er reddet.

Prøyde skriver om Polen: "Vi må få til nå et fritt, sterkt og demokratisk Polen, som en garantert for alle avstår fra sine aggressive krav på de ukrainske og hviterussiske folk. Bare et Polen som styres av menn, som vil organisere statens liv på demokratiske prinsipper, er i stand til å befri det polske folk fra feidhærens åk og gi bønderne jord. Det er bare et slikt Polen som kan være en av hjørnesteinene for en varig europeisk fred og ikke en grobunn for nye og allitfarer fare ved vår vestgrense."

Russland og Finland. I 1933 mottok Finland et meget bemerkelsesverdige tilbud fra Sovjet-Russland. Denne siste stat var nemlig villig til å betale de onkostninger Finland ville ha ved å befestne øyene i Finskobukta og visse kystområder og forsyne disse befestninger med utrustning, begrunnet med at finnene dervid lettere kunne bevare nøytraliteten under en tysk-russiske krig. Det svenske blad "Trots Alt" skriver: "Detto tilbud ble hommeligholdt av den finske regjering og ble aldri kjent av det finske folk. En kan kanskje ikke undres over at Russland etter en slik erfaring ikke huset noen større tillit til naboene i Finland."

Tilstanden i Danmark blir nære og mere uhyggelig. I løpet av en uke ble det drept 20 personer, mens 10 ble såret. I 7 tilfeller skyldtes dødsfallene uskyldige ofre fortilid fra tyske patruljer under ransene. 8 patriotar er skutt under ransene. 9 er skutt på grunn av kontakt med okkupasjonsmakten. Endelig er det blitt opplyst at kontaktene. Det flykter stadig folk til Sverige.

"Dagens Nyheter" har skrevet en briljant artikkel om Aachen, som vi desverre bare kan gjengi noen av: "Noen stedsnavn har under denne krig trått fram som syahaler på de krefter som brytes med hverandre. Dunkerque: Britisk kampvillje som ikke kan knuses. El Alamein: Britisk krigsstyrke som ikke kan slås. Stalingrad: Hitlers felthermagnet som ikke kan overgås. Og nå kommer Aachen: Tyskernes tilintetgjørelse av eget folk og land, som fienden, om han ville, ikke kunne gjøre grundtære. Byen var omringet, det var bare spørsmål om noget kort tid innen den måtte falle i amerikanernes hender. Befolkningen hadde fått ordre om å kjempe så lenge en tysker levde. Gestapo gjorde ransene i kjellerne for å drive fram de tyskere som hadde gjort seg. Det var bare valget: Enten å la seg drepe av fienden eller å få en kule i nakken av Gestapo. Tyske batterier utenfor byen beskyt de glødende ruinhauger som en gang hadde vært den gamle tyske keiserby. Og på denne måten skal det fortsatte....."

NORGES NYTT

Biller og Larsens Specialfabrikk for motordeler, i Hedemarskgt. 13, ble onsdag aften ødelagt ved sabotasje.

Svenske myndigheter har i Dalarna arrestert en norsk quisling, Johan Skarred. Han hadde påtatt seg å gi tyskerne meddelelse om det svenske grenseforsvar.

I Nord-Norge er sturent Reginald Værnes dømt til døden av en av Quislings særdomstoler og henrettet. Værnes ville gå til en sovjetrussisk havn med sin motorbåt for å delta aktivt i befrielseskampen. Meddelelse om dømmen ble først sendt ut til avisene, men det ble senere gitt beskjed om å holde meldingen tilbake, men var redd for at meldingen skulle vekke for stor forbitelse.

De ledende quislingen som fremdeles oppholder seg i Finnmark, sardin Johan Lie, gir tyskerne til hende på alle måter, også i ødeleggelsen av norsk eiendom. For tyskerne rådet Kirkenes ble alle hus brent uten at det ble tatt hensyn til folks protester. Det var tyske soldater som foretok ødeleggelsene, og det er åpenbart hensikten å ødelegge alt hvis de får tid under sin tilbaketrekning videre mot S. Etterpå skal det hete at slik ser det ut der russene har rykket fram.

Hervik er for tiden en eneste befestet leir. Den tyske garnison er ut-

videt, hvor troppene kommer fra vet man ikke, da transporten foregår mest om natten. Det er godt om arbeid, arbeidsløse finnes ikke, som med tyskerne er fortvilet og klar finnes nesten ikke. Alle rom på sykehuset er fullstoppet av tyskerne, og etter bombingen av "Nepitz" kom mange faserettig til byen med sårde. Det hersker stor optimisme blant nordmennene, og folk er skråsint på at den dag ikke er langt borte da Norge igjen er fritt.

Gatebelysningen i Oslo ble slått på 16. oktober. Mange trodde at en aksjon fra tyskerne var forestående og at lyset var satt på for å hindre nordmenn i å unngippe fra politiet. Det er nå opplyst at oberstløytnant Marthinsen var med i et kurerfly fra Tyskland. Det satte inn med voldsomt uvær, det ble helt usikkert, og flyet mistet kursen. Gatebelysningen ble derfor satt på for å rettliede flyet. Flyet styrtet ned i nærheten av Litjell i Tolmark og ble fullstendig smadret. Det er sannsynlig at flyet har vært i nærheten av Oslo, men at føreren da han fikk se byen opplyst, trodde han var over en svensk by. Marthinsen var sønn av hirsjet Marthinsen. Man tror også at en tysk general var med flyet.

NYHETENE TORS DAG

Norma. Det er intet nytt fra Kirkenes avsnittet. Vestfronten: De allierte har god framgang på Walcheren, den siste tyske stilling som sperrer innseilingen til Antwerpen. De britiske og kanadiske tropper som landet på Walcheren tidlig onsdag morgen etablerte straks brunnar, utvidet dem og rykket videre innover landet. Vestkysten og store deler av Vlissingen er på briternes hender. Kanadiske tropper kom i land på østsiden av Walcheren etter å ha satt over landtungen på Beveland-halvøye, 9 for Scheldemunningen. Kjemper allierte tropper i øyeblikket i Knocke, som tyskerne har gjort til et støttepunkt. Den tyske general som førte kommandoen i lønnen S for Scheldemunningen er tatt til fange sammen med 10,000 mann. De allierte har et fast grep på sydsiden av Maas. De kontrollerer byen ved Geertruidenberg N for Breda, og tyskerne må nå komme over Maas ved broen ved Moerdijk og fergestedene ved Willemsstad. På østsiden av ferspringet gjennom Nederland rykker de allierte nå fram i retning mot Venlo Ø for Liessel. Under de siste motangrep tapte tyskerne 59 tanks. Amerikanerne har framgang N for Nancy, SØ for Lunville og SØ for Ramberville.

Flyangrep. Over 1,000 tunge amerikanske bombefly angrep torsdag i dag strømmen i Ruhr, Leuna-orkene i Merselburg og andre mål i Vest-Tyskland. Britiske bombefly angrep onsdag og natt til torsdag Oberhausen i Ruhr og mål i Koblenz og Gerns kirchen. Store styrker Italia-stasjonerte bombefly angrep industri- og militær-nikasjonsmål i Rhon-distriktet. Köln, den viktigste samlingsplass for vestfronten, ble bombet 2 ganger. Britiske bombefly ødela torsdag Gestapostedets kvarter i Aarhus i Danmark. Gestapo holdt til i to bygninger i Universitetet i Aarhus. I bygningen oppbevartes arkiv over den danske motstandsbevegelse. De to bygninger det gjaldt ble ødelagt, men ingen andre. Et høgskole 100 meter unna er uskadt. 24 mosquito-fly kastet tidsinnstilte bomber fra 3 meters høyde over taket. I mosquito streifel taket på en av bygningene, men ble ikke ødela. Alle fly vendte tilbake.

Østfronten. Russiske tropper har befrikk hele Petsamo-området. Det finske kommunike melder om framgang. Troppene står 25 km S for Ivalo. Det melder fra Stockholm at tyskerne i Nord-Finnland har fått en ny øverstkommanderende, generalmajor Köller. - Den røde hær står 50 km fra Budapest. Russene rykker hurtig fram, og den tyske retrett ble nær og mer uordnet. Fanger strømmet ut i store mengder.

Italia. 8. arme har nådd Forli etter å ha satt over Ronco. 5. arme står 12 km S for Bologna.

Hellas. Britiske tropper befrikk Saloniki onsdag. Stillehavet. På Leyte har amerikanerne igjen hatt framgang. De står rundt 10 km fra Vestkysten. Allierte fly har med godt resultat gjort vidtstrakte tokt fra Kurilerne til New Guinea, fra Formosa og Salomon-øyene.

Østen. Britiske tropper har inntatt det japanske støttepunkt Mantjuria.

London. Admiral Riser Larsen er mottatt i auditors hos Kong Georg av England, og er utnevnt til kommandør av Bath-ordenen.

Stockholm. Kong Gustav har på Drobningsholm mottatt utenriksminister Trygve Li Justitsminister Terje Møld.